

ברוך דין האמת. קשה לכתוב בשעת חיים. מדי שבוע בשבוע, זכינו עם כל בית ישראל, לשיחותיו הבחיות של רビינו זצוק"ל. ורבים רבים מיודדים כי הדברים היו להם למשיב נפש ולאבן פינה בכל העמדת הקומה הרוחנית. זכינו שם וריבינו תמיד הקדיש ומסר מכוחותיו לך, אף קבוע בסדר ה'חביבים' היומיים, מדי יום רביעי, לעבור על גילון דרכי החיזוק, להגיהו ולתקנו קודם ההדפסה, גם בשבועו האחרון. ועתה אנו אנו באים. או מה היה לנו.

rabbi זצוק"ל הכרך השאיר צוואה לדורות. כל בא ביתו בשנים האחרונות הכירו את ה'פטק' עם הזכיות. כל מי שנזקק לרברכה ויושעה, מיד ייעץ לו ריבינו להתחזק בראשית הזכיות. לעיתים אף הוסיף והדגיש 'להמשיך עם הזכיות גם אחרי הישועה'. זכויות אלו כוללות בתמצית יסודות ועיקרים משיחותיו, זצוק"ל.

בחודש אדר אשתקד, עלו לمعונו לומדי ומשתתפי ייחוי כלה של אגדות ישראל בארה"ב. ריבינו נשא בפניהם דברים מרוממים על האו"ר בחו"ל תורה. ובאמצע עצר את דבריו, וביקש להזכיר מתווכו באומרו: 'נזכר כמה עניינים חשובים מאד למעשה, מי שורצוה להיות מאושר'. להלן הדברים שנאמרו באותו מעמד, ויהיו הדברים לחיזוק לכלת בדרכיו ולימוד מדידותיו לעלייו נשמתו הטהורה.

ידע מה שצורך ואין מקימים את כל מה שאתה יודע, ואילו השני הוא שוגג וידיע, ואינו اسم בעמישו. כך יש לדון לפה.

ג'. לא להකפיד על השמי, ואם אדם צער אותו ואני כועס עליו ורוצה להחזיר לו, זה טעות גמור! כי הרי הכל בידי שמיים, וה策ער נגזר מן השמיים, וכל דעתך רחמנא לטב עבד, אם כן הם זה לטובתי, ואני יודע למה, אבל זה רפהאה עברוי, וה策ער שהוא מענער אותו זה טובה בשלבי, ואם כן מה יש לכעוס עליו, הרי הוא עשה לי טובה בזה.

ד'. יש במרארה (עיין יומא פז) שאם אדם אחר כועס עלי ויש לו קפידה, אפילו שהוא לא צודק, אבל הרי הוא יהודי, א' אידישע נשמה, וכשהוא מkapid יש לו חטא, וצריך להצליל אותו מהחטא! וכן צרייך לפיסס אותו שלא תהיה לו קפידה, וגם אם הוא לא צודק, אבל כדי שהוא יהיה בלי חטא צרייך לפיסס אותו, מצד אהבתך לרעך ממוק'.

ה'. יש כלל שהנהגה מן השמיים היא במידה נגד מידת, וכך אמרו חז"ל (ב"יק צב, א) שהמבקש רחמים על חברו הוא עננה תחיליה, אם אדם צרייך ישועה, והוא מטופל ומבקש רחמים על השמי שתהיה לו ישועה, בזכות זה גם הוא בעצמו תהיה לו ישועה. אבל זה וזה ודוקא שמטפל בלב שלם, שיש לו רחמןות על השמי, ואהבת לרעך ממוק', וכן הוא מטופל עליו, ובזכות שיש לו רחמןות על השמי, מן השמיים ירחמו עליו!

ו'. חשוב גם לומר בכל יום קצת תהילים, כמה פרקים, כל אחד לפי יכלתו, פרק או שניים או שלוש, ותהלים זה תפילה שדוד המלך התפלל. וכותבו שזו כמעט לגמרי (עיין מדרש תהילים פ"א), לומר פרקי תהילים. דברים אלו שהזכרנו, הם ששה דברים שנთנים לאדם חיים טובים ומאושרים, בעוזת השם.

ורציכים גם להתפלל על כל כל ישראל, ואהבת לרעך ממוק', ולחרם על אלו שאינם מסכנים שאתה יודיעים, והם שוגגים ולא מזידים, ורק יש יחידים מזידים, אבל רובם שוגגים, ורציכים לכוון בשמונה עשרה שאומרם השיבנו לנטורך שירחמו מן השמיים על כל כל ישראל שייחזור בתשובה, ואם ציבור גדול היו מטופלים כך על כל כל ישראל, כבר הייתה ישועה והתפילה הייתה עוזרת, כי גדול כוח תפילת הציבור, כמו שתובע הנהן כל בוגר ולא ימאס (עיין ברוכות ח, א).

והעיקר למעשה הוא להתחזק בכל הדברים שדיברנו, והעצה על הכל היא למדוד בכל יום כמה דקות ספרי מוסר, ורק צרייך שהייה מוסר שמשמעותו, כי מה שלא מעنين לא משפיע, אבל יש הרבה ספרי מוסר, כגון חבות הלבבות, מסילת ישרים, פלא יוצץ, שער תשבה, ואරחות צדיקים, ועוד ההבהה ספרים, וכל ספר מוסר שמשמעותו משפיע,ומי שולמוד בכל יום כמה דקות מוסר זה משפיע גם על הבית, שניהה מצב רוח אחר בבית, ונניה בית מאושר ומלא שמחה.

זהו העצה למעשה הולשת לחיים טובים ומאושרים, ובعزيزת השם מן השמיים ירחמו על כל ישראל שזכה לאשריך בעולם הזה.

ג'. ובשנה الأخيرة ביקש ריבינו זצוק"ל להוסיף גם בתוך הפטק את עניין לימוד המוסר, למדוד מוסר חמוץ דקות בכל יום].

יש ידיעה חשובה, אין האדם מאושר, אשריך בעולם הזה.

שנינו בפרק אבות (ו, ד) כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל ומים במושרה תשתה, שאון גשמי, רק בזמנים, פת במלח – אבל הוא כבר שבע וארבע, ומים במושרה – הוא כבר לא צמא, ועל הארץ תישן – אבל הוא ישן וכבר אין עיף, וחזי צער תחיה, ובבורה אתה عمل, אם אתה עשה כן אשريك בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא.

ונזכרנו כאן כמה מיני קשיים, פת במלח זהו קשי אחד, ומים במושרה זה עוד קשי, ועל הארץ תישן עד קשי, וחזי צער תחיה, עד צער, ארבעה קשיים, ובבורה אתה عمل זה לכauraה עוד קשי חמישי, ואם אתה עשה כן אשريك בעולם הזה, וכייזה? כך זה! כך זה! המציגות!

אדם שעמל בתורה הוא המאושר בעולם, ואילו אדם שיש לו כסף איןוא משוחרר, כמו אמרו (קהלת ר' בה, י) יש לו מנה רוצה מאיתים, יש לו מאיתים רוצה ארבע מאות, הינו שטמייד חסר לו והוא רעב לעוד כסף, ואמרו שם אין אדם מת וחזי תאוותו בידו, אדם מת ואין לו אפילו חזי מה שהוא רוצה, ולכורה אם כishi לו מנה הוא רוצה מאיתים, הרי יש לו מה שהר הוא חזי ממה שהוא רוצה, אך יש לפרש רוצה מאיתים דהינו שרצה שהיה לו עוד מאיתים, ורוצה שהוא לו ביחס שלוש מאות, ויש לו רק מה שזהו שלישי, ולכון אין לו אפילו חזי ממה שהוא רוצה.

ועל כל פנים אשريك בעולם הזה הוא רק עם שישיות לתורה, ואmens נכו' שצרכיכם פרנסת, ובריך בכל אשר תעשה (דברים טו, י), והמשפה צריכה פרנסת, אבל כדי שהיו חיים מאושרים צריך מה שיותר תורה: מה שיותר לעסוק בתורה, כל אחד לפי כוחו, יש שיעורים בציור, או בחברות, ואפשר גם ל��חת רבין, ולשלם לרבי כסף, לימד אותו עד שבין, וכל מה שהאדם יותר שיריך לתורה זהו אשريك בעולם הזה.

וכשיש כסף, בדוק ומונסה שאם עושים צדקה עם הכספי ונותנים חומש לצדקה אז החיים מאושרים, והחפץ חיים כתב ספר 'אהבת חסד' ובו מבאר את כל החשובות האיך לתמת צדקה.

אם הנשא אשريك בעולם הזה הוא עם מה שיותר תורה, שלא יהיה זמן פנו מותורה, ויש עוד ספר מהחפץ חיים 'תורת הבית', שמאבר האיך לנצל את הזמן, שהזמן היה מנצל, ובזה זוכים לאשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא, גם עולם הבא – אבל אפילו בעולם הזה: אשريك בעולם הזה כמי מה שהאדם יותר דבוק בתורה, כל אחד לפי כוחו.

והמסילת ישרים בסוף הספר כתוב שיכל להיות גם אדם שעבודה בעודה פשוטה והוא חסיד, יודיע שבעל אביב היה סנדל (דער שטטערל) שהיו באים לבקש אצל ברוכות, והברוכות היו מתקינות, והוא היה סנדל, אבל דבוק באמונה ומלא אמונה, וכי שמלא אמונה זה מדרגה שנונתת השפעה על אחרים, וגם אשريك בעולם הזה.

ונזכיר כמה עניינים חשובים מאד למעשה, למי שורצוה להיות מאושר:

א'. שמירת הלשון, לא לדבר בICKORTUT על השמי.

ב'. לא רק שלא לדבר, אלא גם בלב לדון כל אדם לבן זכות שהוא שוגג, כמו שכתב באיגרת הרמב"ן בנו יכול אדם גדול מכך בעיניך', על כל אדם צרייך לחשוב כאילו הוא באמות יותר גדול מכך, 'שם הוא חוטא הוא שוגג אתה מזיד', כי אתה אדם חשוב ובר דעת, ולכן אתה מזיד, שאתה

לעליו נשמת הרבנית הצדקנית
מותר אסתור ספרה גוטרמן ע"ה
בת הר"ר יצחק צ"ל
נלב"ע סיון תשע"ד - תנכ"ה

לעליו נשמת
ר' מנחם בן חנה זצ"ל
נלב"ע י"ד סיון תשפ"א
תנכ"ה

לעליו נשמת
רבי אברהם אלבז זצ"ל
בן רבי יוסף זצ"ל
נלב"ע י"ד סיון תשע"ה - תנכ"ה

לעליו נשמת
הרבר' יצחק נתן לוי ז"ל
ב"ר שמואל זאב ז"ל
נלב"ע י"ד סיון תשע"ז - תנכ"ה

לעליו נשמת רבי ירחה מיאל גרשון ב"ר צבי יהודה אדלשטיין זצוקלה"ה ה'כ"מ
מן ראש הישיבה רבי ירחה מיאל גרשון ב"ר צבי יהודה אדלשטיין זצוקלה"ה ה'כ"מ
או ילו כי חתנו מי יתן לנו תמורה!